

Chính Mình Máu Chúa

Tri Văn Vinh

III. Văn vịnh

Lời xưa chiều hôm tiệc ly biết bao ân tình, Chúa đã phó
 Chiều xưa đồi cao Can - vê xót thân một mình, Chúa mang khổ
 Người ơi, nào ai đói khát đến dự tiệc mồi, ăn Minh Máu
 Người ơi, một thân lang thang mắt vuông khổ sầu, bao ngày tháng

G Cm Fm A^b

mình. Nay đây Mình Ta ban cho hãy mau cầm lấy ăn chính Thân
 hình. Nhìn lên đồi cao đau thương Chúa treo thập giá khao khát vô
 Ngài. Vì thương Ngài đã trao ban để ở cùng ta năm tháng không
 buồn. Người ơi, một thân xơ xác ốm đau vì bao tội lỗi trong

G Cm A^b G

Ta bờ. Tạ ơn chén kia với đầy Máu Ta chan hòa cùng nhau hãy
 Vì thương thế nhân tội tình lâng quên ơn Ngài giờ đây xa
 màng. Người ơi, có ai hơn Ngài quá yêu thương người, tình thương vô
 đồi. Người ơi, đến mau bên Ngài khóc than lối làm, tình xưa bội

G⁷ Cm Fm G C

uống. Vì đây Máu Ta tuôn tràn để cứu thế nhân, Máu của giao ước.
 Vắng. Vì thương những ai chân tình, Ngài đã hiến thân dâng Mình hy sinh.
 Biên. Mừng vui phút giây êm đềm, thờ lạy kính yêu ruốc Mình Máu Chúa.
 Ước. Người ơi, đến mau bên Ngài, tìm lại suối ơn nuôi hồn xinh tươi.

C G F C

ĐK. Đây chính Mình Thánh Ta làm nên của ăn nuôi sống thế gian, người ăn bánh

C Fm A^b G

này, đời đời không chết và sẽ được sống trường sinh.

C G F C

Đây chính là Máu Ta, rồi sẽ đổ ra cứu thoát thế gian. Người uống Máu

C Fm G⁷ C

Ta không bao giờ khát và sẽ được sống hiển vinh.